

Все те тревало не більш десяти минут. Відтак густа мрака залягла село ідесь далеко залунав грім. Великі каплі дощу вдарили виразно по даху і по вікнах приходства. Грім що раз зближав ся, каплі ставали частійші, ще хвиля одна-друга і — злива з градом затопила село. Страшна блискавиця роздерла пітьму а вслід за нею грім потряс землею.

Вся родина Левіцких відвернула очі від вікон і тільки слухала, як тяжкий град ударяв по даху приходства, спадав з вагою на землю і творив шум безнастанний.

— Треба би лямпу засьвітити! — відізваля ся бабуся. — Заслони вікно, Василю!

Левіцкий приступив до вікна, заслонив его, підбіг до другого, — але нараз аж за очі схопив ся: великий сніп сьвітла пролетів майже понад самим подвірєм і садом, опинив ся на церкві і та серед страшного грому хмар нараз затріщала і взяла ся полум'ям. Була ціла деревляна і до кількох хвиль стояла, як смолоскип, в огни.

— Боже! в церкву грім ударив! — скрикнув Левіцкий і без памяти кинув ся до дверей, так як би сам один міг погасити пожежу. Але двері були замкнені; бабуся Клявдзя замкнула їх, як би перед яким злодієм. То спинило і опам'ятало панотця.